

אתיקה ב-EABP (2016, עדכון 11/2020)
(תורגם מהקוד האתי באנגלית)

3	עקרונות אתיים.....	1
3	1.1. הקדמה.....	
3	1.2. גישה אתית כללית של פסיכותרפיסטים גופניים בודדים.....	
4	תפקיד ומבנה ועדת האתיקה.....	2
4	2.1. תפקיד.....	
4	2.2. מבנה ארגוני.....	
4	2.2.1. מערכת היחסים עם ועד ה-EABP.....	
4	2.2.2. פגישות.....	
5	קוד אתי.....	3
5	3.1. עקרון 1. אחריות.....	
5	3.1.1. עיקרון כללי.....	
5	3.1.2. פירוט.....	
6	3.2. עקרון 2. מסוגלות.....	
6	3.2.1. עקרון כללי.....	
6	3.2.2. פירוט.....	
7	3.3. עקרון 3. סטנדרטים מוסריים וחוקיים.....	
7	3.3.1. עקרון כללי.....	
7	3.3.2. פירוט.....	
7	3.8. עקרון 4. חיסיון.....	
7	3.8.1. עקרון כללי.....	
7	3.8.2. פירוט.....	
8	3.9. עקרון 5. טובת המטופל.....	
8	3.9.1. עקרון כללי.....	
9	3.9.2. פירוט.....	
9	3.10. עקרון 6. מערכות יחסים מקצועיות.....	
9	3.10.1. עקרון כללי.....	
10	3.10.2. פירוט.....	
10	3.11. עקרון 7. שימוש בשיטות גופניות.....	
10	3.11.1. עקרון כללי.....	
10	3.11.2. פירוט.....	
11	3.12. עקרון 8. הצהרות פומביות.....	
11	3.12.1. עקרון כללי.....	

11	פירוט	3.12.2	
12	שיטות הערכה	3.13	
12	עקרון כללי	3.13.1	
13	פירוט	3.13.2	
13	מחקר	3.14	
13	עקרון כללי	3.14.1	
14	פירוט	3.14.2	
15	נוהל		4
15	הקדמה	4.1	
15	מהם השיקולים הראשונים?	4.2	
16	נוהל	4.3	
17	סנקציות	4.4	
17	שיקולים בנוגע לסנקציות מקצועיות	4.4.1	
17	קטגוריות של סנקציות	4.4.2	

1. עקרונות אתיים

1.1 הקדמה

כארגון אירופאי, אנו מודעים לכך שלמילה "אתי" יש משמעויות והשלכות שונות בשפות ובתרבויות שונות. לאחר דיונים רבים בין עמיתים מרוב המדינות האירופאיות, הגענו להסכמה בנוגע למשמעות של המילה עבור הקוד האתי של ה-EABP.

אתיקה מתייחסת לרוח החיה בגישה ובהתנהגות של בני-האדם שבהם אנו מכירים כפסיכותרפיסטים גופניים. חברי ה-EABP, כמו גם מועצת המנהלים שלו, המנהלה והועדות, שואפים לגלם את רוח הקווים המנחים האתיים של הארגון בכל עיסוקיהם הפנימיים והחיצוניים.

1.2 גישה אתית כללית של פסיכותרפיסטים גופניים בודדים

פסיכותרפיסטים גופניים מכירים בכך שבכל טיפול, תרגול, הדרכה ויעוץ, הם לוקחים חלק במערכות יחסים בעלות רמות משתנות של אסימטריה, בהן מוטלת עליהם האחריות המרכזית לנאותות התוכן, ההקשר והגבולות. על כן, מעשיהם נשלטים על ידי תפישתם את הדרישות של אותה מערכת יחסים. הם מבינים שמטרותיהם מושפעות גם ממעשיהם הגלויים וגם ממצב הווייתם.

הם לוקחים על עצמם את האחריות לעמוד בקצב של התפתחויות חדשות בפסיכותרפיה, לשפר ולעדכן את המיומנויות והידע שלהם, לקבל עצות ותמיכה מעמיתיו ומדריכיהם – ובעת הצורך, לקבל טיפול בעצמם כדי לפתור בעיות אישיות.

במתן שירות, פסיכותרפיסטים גופניים שואפים לשמור על הסטנדרטים המקצועיים הגבוהים ביותר. הם לוקחים על עצמם את האחריות להשלכות של מעשיהם ועושים כל מאמץ להבטיח, שבשירות שלהם נעשה שימוש הולם.

2. תפקיד ומבנה ועדת האתיקה

2.1 תפקיד

תפקיד ועדת האתיקה הוא חשיבה על דרך לשמור את רוחו האתית של ה-EABP ולהפוך אותה למפורשת ביותר, תוך שמירה על הקשבה לאיכויות האנושיות, הכבוד והכנות בעיסוקי האיגוד וחבריו. לכן לוועדת האתיקה קיימים שלושה תפקידים עיקריים.

2.1.1 היא מחפשת דרכים להפוך את רוח ה-EABP למפורשת יותר, באמצעות קוד אתי שחייב להתקבל על ידי האסיפה הכללית של ה-EABP כדי לייצג את רוח האיגוד.

2.1.2 היא מקדמת דיון על הגישה של מטפל בפסיכותרפיה גופנית השייך ל-EABP.

2.1.3 היא מגדירה את צורות ההתנהגות שאינן עולות בקנה אחד עם הקוד האתי ודרכים להתמודד עם מי שעושות שימוש בהתנהגויות אלה. לדוגמה, על ידי עיסוק בתלונות אתיות.

2.2 מבנה ארגוני

ועדת האתיקה של ה-EABP נבחרת על ידי האסיפה הכללית וכפופה אליה ישירות. נערכת הצבעה במקביל להצבעה על חברי הועד. ועדת האתיקה תמנה חמשה חברים, עם חבר מחליף אחד למקרה שאחד החברים מפסיק את תפקידו בין אסיפות. על מנת להבטיח המשכיות, כמו גם הלימה עם רצונות האסיפה הכללית, חצי מהועדה (2 ו-3) מועמדת לבחירות באסיפה לסירוגין, ובכך מאפשר לחברים תקופת שירות של 4 שנים.

2.3 מערכת היחסים עם ועד ה-EABP

יושב ראש ועדת האתיקה הוא חבר ועד ה-EABP (ללא משרה או אפשרות הצבעה). ועדת האתיקה מעדכנת את הועד בנוגע למקרים המטופלים ופעילויות נוספות. ועדת האתיקה מערבת את הועד בטיפול במקרי תלונות אתיות כאשר אלה מערבות ענייני מדיניות כללית וכאשר מקרה מערב המלצה להשעות או לצרף חבר. ועדת האתיקה והועד הם בעלי סמכות מייעצת אחד כלפי השני, והם תומכים בוועדת האתיקה כאשר עולה צורך בייעוץ משפטי.

2.3.1 פגישות

ועדת האתיקה מתכנסת לפחות פעמיים בשנה.

2.3.1.1 כדי לאסוף, לנתח ולעבד מידע שהתקבל בנוגע למקרים אתיים שהובאו לתשומת לבה.

2.3.1.2 כדי לבצע עבודה בתחומי מחקר רלוונטיים להבהרה ופיתוח עמדות אתיות.

2.3.1.3 כדי להטמיע דרכים לשפר בקרה עצמית וחקירה בחברים.

3. קוד אתי

הפסיכותרפיסט הגופני מכבד את יושרת הפרט, את כבודו ואת ערכו, ושואף לשמירה ולהגנה על זכויות אדם בסיסיות. הוא פועל להגדיל את הבנת ההתנהגות האנושית, לסייע לאנשים להבין את עצמם ואת האחר, ולקדם את איכות חייהם. הפסיכותרפיסט הגופני פועל גם לקידום ההבנה של הקשר בין תהליכים גופניים, רגשיים ומנטליים. לצד ניסיונו לקדם מטרות אלה, הוא עושה כל מאמץ להגן על איכות החיים של אלו הנדרשים לשירותיו, של אלו הקרובים אליהם (כאשר אין אינטרסים מנוגדים בין צרכי המטופל לצרכי הקרובים) ושל משתתפים במחקרים אותם הוא עורך. הפסיכותרפיסט הגופני מודע לדרישות המיוחדות הנדרשות בעבודה עם ילדים או אנשים עם מוגבלויות. חוזים מוסכמים בהתאם לחוקי מדינתו, עם ההורים או הגורם המוסמך לכך. הפסיכותרפיסט הגופני מכבד את חבריו למקצוע ובעלי מקצוע אחרים, ועושה כל מאמץ, במידת יכולתו וכל עוד אין הדבר מתנגש עם צרכי מטופליו, לספק מידע בהיר וכבוד הדדי. הוא משתמש במיומנותו רק למטרות התואמות ערכים אלו ולא מאפשר בידועין ניצול או שימוש לרעה במיומנות אלה בידי אחרים. אותם עקרונות אתיים תקפים גם בנוגע לשיטות ייחודיות לפסיכותרפיה גופנית כגון מגע, תנועה והתערבויות גופניות אחרות. לצד הדרישה של חופש החקירה ותקשורת פתוחה, הפסיכותרפיסט הגופני מקבל את האחריות הנדרשת לאור חופש זה: מסוגלות, אחריות על יישום מיומנות, ושמירה על טובת המטופלים, קולגות, סטודנטים, משתתפים במחקר והחברה כולה. בשאיפה לאידאליים אלה, הפסיכותרפיסט הגופני שומר על עקרונות אתיים מפורטים בתחומים הבאים, מטה.

1. אחריות

2. מסוגלות

3. סטנדרטים מוסריים וחוקיים

4. חסיון

5. טובת המטופל

6. מערכת יחסים מקצועית

7. שימוש בשיטות גפניות

8. הצהרות פומביות

9. שיטות הערכה

10. מחקר

הפסיכותרפיסט הגופני משתף פעולה באופן מלא עם האיגודים והארגונים מקצועיים, הלאומיים והאירופאיים אליהם הוא שייך, כמו גם האיגוד האירופאי לפסיכותרפיה גופנית (EABP) והאיגוד הישראלי לפסיכותרפיה גופנית (ILABP), על ידי תגובה מהירה ומלאה לפניות ודרישות של כל ועדה אתית או מקצועית שהושמה כהלכה של ארגונים שהוא חבר בהם או שייך אליהם. חברות ב EABP מחייבת פסיכותרפיסט גופני לעבודה לפי כל אחד מעקרונות אלה.

3.1 עקרון 1. אחריות

3.1.1 עיקרון כללי

בהציעו את שירותיו המקצועיים, הפסיכותרפיסט הגופני שומר על סטנדרטים גבוהים המכבדים את המקצוע. הוא לוקח אחריות על ההשלכות של מעשיו ועושה כל מאמץ להבטיח שנעשה בשירותיו שימוש נאות.

3.1.2 פירוט

1.1. כמטפל, הפסיכותרפיסט הגופני מודע לאחריות החברתית המוטלת על כתפיו, משום שהמלצותיו ופעולותיו המקצועיות עשויות לשנות את חייהם של אחרים. הוא ער למצבים והלחצים האישיים, החברתיים, הארגוניים, הכלכליים, הסביבתיים, או הפוליטיים העלולים להוביל לשימוש לרעה בהשפעתו.

- 1.2. הפסיכותרפיסט הגופני בודק ומבהיר עם מטופליו באופן הולם ובשקיפות, עניינים העשויים להשפיע על עבודתם המשותפת. הוא נמנע ממערכות יחסים העלולות ליצור ניגוד עניינים.
- 1.3. על הפסיכותרפיסט הגופני מוטלת האחריות לנסות למנוע עיוות, שימוש לרעה, או הסתרה של ממצאי על ידי מוסד או סוכנות שהוא מועסקת על ידם.
- 1.4. כחבר בגופים לאומיים או ארגוניים, הפסיכותרפיסט הגופני נותר אחראי לשמירה על הסטנדרטים של המקצוע גם כאדם פרטי.
- 1.5. כמורה ומדריך, הפסיכותרפיסט הגופני מזהה את מחויבותו לסייע לאחרים לרכוש ידע ומיומנות. הוא שומר על סטנדרטים גבוהים של למידה באמצעות הצגת מידה באופן המדויק ביותר שניתן.
- 1.6. כחוקר, הפסיכותרפיסט הגופני מקבל אחריות על בחירת נושאי המחקר שלו והשיטות בהם נעשה שימוש בחקירה, הניתוח והדיווח. הוא מתכנן את המחקר בדרכים הממזערות את האפשרות שממצאי יהיו מטעים. הוא מספק דיון מעמיק במגבלות הנתונים שלו, במיוחד כאשר עבודתו נוגעת למדיניות חברתית, או כשניתן לפרשם באופן הפוגע באנשים משכבת גיל, מין, קבוצה אתנית או סוציאקונומית ספציפיות, או קבוצה תרבותית או חברתית אחרת. כאשר הוא מפרסם את עבודתו, הוא לעולם לא מסתיר נתונים הסותרים את מסקנותיו, ומכיר בקיומן של היפותזות והסברים חלופיים של ממצאיו. הפסיכותרפיסט הגופני לוקח קרדיט רק עבור העבודה שהוא עשה בעצמו. הוא מבהיר מראש לכל הגורמים והאנשים הרלוונטיים מה הציפיות לשימוש ולשיתוף בנתוני המחקר. הוא משתדל למזער את ההפרעה שלו לסביבה בה הנתונים נאספים.

3.2 עקרון 2. מסוגלות

3.2.1 עקרון כללי

השמירה על רמה גבוהה של מסוגלות היא אחריות המשותפת לכל הפסיכותרפיסטים הגופניים ולמקצוע ככלל. הפסיכותרפיסט הגופני מזהה מפורשות את גבולות המסוגלות שלו ואת מגבלות שיטות הטיפול שלו. הוא מציע שירותים ועובד בשיטות בהן הוכשר על ידי הדרכה ועל ידי ניסיון. בתחומים בהם לא קיים סטנדרט מוכר, הפסיכותרפיסט הגופני נוקט כל אמצעי זהירות אפשרי על מנת להגן על טובת מטופליו. הוא מתעדכן במידע בריאותי, מדעי ומקצועי הקשור לשירותים שהוא מציע.

3.2.2 פירוט

- 2.1. הפסיכותרפיסט הגופני מציג ומדווח על מסוגלותו, לימודיו, הכשרתו וניסיונו באופן מדויק. הוא מוודא שהוא עומד בדרישות הסף של הארגון הישראלי לפסיכותרפיה גופנית ILABP ושל הארגון האירופאי לפסיכותרפיה גופנית EABP.
- 2.2. כמטפל, כמו גם כמרצה או מורה, הפסיכותרפיסט הגופני ממלא את חובותיו במוכנות והכנה זהירה, כדי לוודא שהטיפול שלו עומד בסטנדרטים גבוהים והתקשורת היא מדויקת, מעודכנת, ורלוונטית.
- 2.3. הפסיכותרפיסט הגופני מזהה את הצורך בלימודי המשך ובהתפתחות אישית והוא פתוח לשיטות חדשות ולשינויים בציפיותיו ובערכיו לאורך זמן.
- 2.4. הפסיכותרפיסט הגופני מכיר בשוני בין בני אדם, לדוגמה הבדלים הנובעים מגיל, מין, רקע סוציאקונומי ואתני, ובצרכים המיוחדים של מי שקופחו. הוא רוכש הכשרה, ניסיון או ייעוץ מתאימים כדי לתת שירות הולם ובעל-מסוגלות (קומפטנטי) כשהוא בא במגע עם אנשים אלה.
- 2.5. פסיכותרפיסט גופני אחראי על קבלת החלטות לגבי פרטים או מדיניות על בסיס תוצאות של בדיקות ירכוש הבנה פסיכולוגית וחינוכית לגבי אמות המידה, בעיתיות במתן תוקף למידע, ומחקרים רלוונטיים.
- 2.6. הפסיכותרפיסט הגופני מכיר בכך שקשיים וקונפליקטים אישיים עלולים להפריע ליעילותו המקצועית. בהתאם לכך, הוא נמנע מלעסוק בפעילות בגינה קשייו האישיים עלולים להוביל לתפקוד לקוי או לפגיעה במטופל, קולגה, תלמיד, או משתתף במחקר. במידה שהוא עוסק בפעילות שכזו, כשהוא מגלה את קשייו האישיים, הוא מחפש סיוע מקצועי הולם שסייע לו להחליט אם להשהות, להפסיק או להגביל את טווח פעילותו המקצועית.

2.7. פסיכותרפיסט גופני הנכנס לתחום פעילות חדש מכיר בצורך לעמוד בדרישות המקצועיות של תחום פעילות זה לפני שהוא מתחיל ליישמו ולפעול בתוכו.

3.3 עקרון 3. סטנדרטים מוסריים וחוקיים

3.3.1 עקרון כללי

קודי ההתנהגות המוסריים והאתיים של הפסיכותרפיסט הגופני הם עניין אישי באותה מידה שהם כאלה לכל אזרח אחר, למעט במקרים בהם אלו עשויים לפגוע במילוי חובותיו המקצועיות או לפגום באמון הציבורי בפסיכותרפיה ובפסיכותרפיה גופנית. באשר להתנהגותו האישית, הפסיכותרפיסט הגופני מודע לסטנדרטים הקיימים בקהילתו, ולאפשרות שהיענות לסטנדרטים אלו או סטייה מהם ישפיעו על איכות תפקודו כפסיכותרפיסט גופני. הפסיכותרפיסט הגופני מודע גם להשפעה האפשרית של התנהגותו הציבורית על יכולתם של עמיתיו לבצע את חובותיהם המקצועיות.

3.3.2 פירוט

- 3.3.2.1 כאיש מקצוע, הפסיכותרפיסט הגופני פועל בהתאם לעקרונות ה-EABP והארגון הלאומי אליו הוא שייך, ובהתאם להנחיות ועקרונות המוסדות או האיגודים שהוא שייך אליהם, הקשורים לעבודתו.
- 3.3.2.2 כמעסיק או מועסק, הפסיכותרפיסט הגופני לא מעורב או מצדיק פעולות לא-אנושיות או אלו שכתוצאה מהן ייעשו פעולות לא חוקיות או לא צודקות. פעולות אלו כוללות, אך אינן מוגבלות, לאלו המבוססות על שיקולים של גזע, נכות, גיל, מגדר, העדפה מינית, דת, או זהות לאומית בטיפול, בקבלה לעבודה, בקידום או בהדרכה.
- 3.3.2.3 מתוקף תפקידו המקצועי, הפסיכותרפיסט הגופני נמנע מכל פעולה שתפגע בזכויות האדם, הזכויות החוקיות וזכויות האזרח של מטופליו או של אחרים העלולים לסבול מההשלכות.
- 3.3.2.4 כמטפל, מורה, מדריך וחוקר, הפסיכותרפיסט הגופני מודע לעובדה שערכיו האישיים עשויים להשפיע על אופי התקשורת שלו, השימוש בשיטות מקצועיות, בחירת אופי ההצגה של עמדות או חומרים, ואופן ההטמעה של מחקר בעבודתו. כאשר הוא עוסק בנושאים העלולים לפגוע באחר, הוא מכבד את מגוון העמדות והרגישויות האישיות של מטופליו, הסטודנטים שלו, מי שהוא מדריך, או הנבדקים במחקרים שלו לנושאים שכאלה.

3.4 עקרון 4. חיסיון

3.4.1 עקרון כללי

לפסיכותרפיסט הגופני חובה מרכזית לכבד את חסיון המידע שמופקד בידיו מאנשים במהלך עבודתו כפסיכותרפיסט גופני. הוא לא חושף מידע כזה לאחרים, למעט בנסיבות לא רגילות בהן ישנה סכנה ישירה לאדם או לאחרים. הפסיכותרפיסט הגופני מיידע את מטופליו לגבי גבולות ההחלה של החיסיון מפני החוק. על פי רוב, הסכמה לגלות מידע לצד אחר תהיה מעוגנת באישור בכתב של האדם בעצמו.

3.4.2 פירוט

- 3.4.2.1 מידע שהתקבל במסגרת הקשר הטיפולי או הייעוצי, או מידע הקשור להערכת ילדים, סטודנטים, עובדים ואחרים, יהיה נידון רק למטרות מקצועיות ורק עם האנשים (או נציגיהם החוקיים) הנוגעים במקרה באופן ברור. דיווחים כתובים ובעל-פה מציגים רק מידע השייך למטרת ההערכה או להפניה, וכל מאמץ נעשה כדי להימנע מחדירה בלתי מוצדקת לפרטיות.
- 3.4.2.2 פסיכותרפיסט גופני שמציג מידע אישי שהושג בעבודתו המקצועית בכתב, בהרצאה או בפורום ציבורי אחר, ישיג הסכמה מתאימה מראש לעשות כן, או יפעל להסוות כל פרט מזהה באופן כנדרש.
- 3.4.2.3 הפסיכותרפיסט הגופני ינקוט צעדים לשמירה על חיסיון באחסון רשומות ובהשמדתן, כמו גם לחסיון הרשומות במקרים בהם יעדר או לא יהיה זמין.
- 3.4.2.4 כאשר הוא עובד עם קטינים, או מטופלים אחרים שלא מסוגלים לספק בהתנדבות הסכמה מדעת (**informed consent**), הפסיכותרפיסט הגופני יקפיד במיוחד להגן על טובת האדם ויוועץ במעורבים אחרים באופן הולם.

3.5 עקרון 5. טובת המטופל

3.5.1 עקרון כללי

בשל חוסר הסימטריה של הקשר הפסיכותרפויטי, הפסיכותרפיסט הגופני מודע לסוגיות של כוח ונוקט זהירות עמן. הפסיכותרפיסט הגופני מכבד את שלמותם ומגן על שלומם של האנשים והקבוצות עמם הוא עובד. כאשר מתגלעים ניגודי אינטרסים בין מטופלים לבין המוסדות המעסיקים את הפסיכותרפיסט הגופני, הפסיכותרפיסט הגופני יפעל בשקיפות לגבי נאמנותו ותחומי האחריות שלו ויידע את כל הצדדים המעורבים לגבי מחויבויותיהם, כל עוד שלמות המטופל וטובתו מוגנות. כל עוד הדבר משרת את טובת המטופל, הפסיכותרפיסט הגופני יידע את המטופל לגבי מטרותם וטבעם של כל הליך הערכה, טיפול, חינוך, או הדרכה. הוא יכיר בצורה פתוחה בחופש הבחירה של מטופלים, סטודנטים, מודרכים, או משתתפים במחקר בנוגע להשתתפות, ויפעל להגברת יכולתם לקבל החלטות הולמות. כפייה על אנשים להשתתף או להמשיך לקבל שירות כנגד רצונם אינה מוסרית.

3.5.2 פירוט

- 3.5.2.1 הפסיכותרפיסט הגופני משתדל להיות מודע לצרכיו שלו ולפוטנציאל ההשפעה שלהם על אנשים כמו מטופלים, סטודנטים, מודרכים, משתתפים במחקר ואנשים הכפופים לו. הוא נמנע מניצול האמון והתלות של אנשים אלה. הפסיכותרפיסט הגופני עושה כל מאמץ להימנע ממערכות יחסים כפולות שעלולות לפגום בשיפוטו המקצועי או להגדיל את הסיכוי לניצול. דוגמאות למערכות יחסים כפולות שכאלה כוללות, אך לא מוגבלות, לטיפול מקצועי או מחקר במועסקים, סטודנטים, מודרכים, חברים קרובים או בני משפחה.
- 3.5.2.2 הפסיכותרפיסט הגופני מסייע למטופליו לבטא בבירור את צרכיהם גם לקרבה וגם לנפרדות, ומכבד גבולות אלו. הפסיכותרפיסט הגופני לא מנצל את קשריו המקצועיים עם מטופלים, מודרכים, סטודנטים, מועסקים או משתתפים במחקר בכל דרך שהיא.
- 3.5.2.3 הפסיכותרפיסט הגופני לא תומך או עוסק בניצול לרעה, כגון ניצול מיני, כלכלי, ונרקיסיסטי, או ניצול לרעה של שירותים. הדבר תקף גם כאשר המטופל מציע יחסים שכאלה.
- 3.5.2.4 ניצול נרקיסיסטי מתרחש כאשר הערכתו העצמית של המטפל נבנית על חשבון המטופל.
- 3.5.2.5 ניצול לרעה של שירותים עלול להתרחש כאשר המטופל/מודרך מבצע עבודות מדעיות, מנהלתיות, או סוגי עבודה אחרים עבור המטפל, המורה, או המוסד.
- 3.5.2.6 ניצול של שירות עלול להתרחש כאשר קיימות העברות כספיות מחוץ למסגרת הטיפול.
- 3.5.2.7 הפסיכותרפיסט הגופני מודע לצורך בקבלת הדרכה בסוגיות אלו.
- 3.5.2.8 כאשר פסיכותרפיסט מסכים לספק שירותים למטופל לבקשת צד שלישי, באחריות הפסיכותרפיסט הגופני להבהיר את טבע מערכות היחסים לכל הצדדים המעורבים.
- 3.5.2.9 הפסיכותרפיסט הגופני מסכם מראש ענייני כספים באופן שמוכן וששומר על טובתם של מטופליו, סטודנטים שלו, מודרכים שלו, או משתתפים במחקר. הוא נמנע מלתת ולקבל שכר עבור הפנייתם של מטופלים לשירותים מקצועיים.
- 3.5.2.10 הפסיכותרפיסט הגופני יסיים את הקשר הטיפולי או הייעוצי מיד כאשר ברור שהמטופל לא מפיק ממנו תועלת, או כאשר התהליך הטיפולי מצריך זאת. הוא מסייע למטופל למצוא מקורות תמיכה חלופיים.
- 3.5.2.11 כאשר דרישות של ארגון מצריכות שהפסיכותרפיסט הגופני יפר עקרונות אתיים אלו או בכלל, הפסיכותרפיסט הגופני מבהיר את טבע הקונפליקט בין הצרכים ובין העקרונות. הוא מיידע את כל הצדדים על מחויבותו האתית בתור פסיכותרפיסט גופני ונוקט בצעדים המתאימים.

3.6 עקרון 6. מערכות יחסים מקצועיות

3.6.1 עקרון כללי

הפסיכותרפיסט הגופני פועל מתוך כבוד והתייחסות לצרכים, למסוגלותם ולחובותיהם של עמיתים ממקצועות הפסיכותרפיה, הפסיכולוגיה, הרפואה, ומקצועות אחרים. הוא מכבד את המחויבות והחובות של המוסדות או הארגונים איתם מזוהים עמיתים אלו.

3.6.2 פירוט

- 3.6.2.1 הפסיכותרפיסט הגופני מכיר את תחומי המסוגלות של מקצועות קשורים. הוא משתמש במשאבים מקצועיים, טכניים ומנהליים כשהם רלוונטיים כדי לשרת את טובתם של מטופליו. היעדר מערכת יחסים פורמלית עם בעלי מקצוע אחרים, לא משחרר את הפסיכותרפיסט הגופני מאחריותו לוודא שמטופליו יקבלו את השירות המקצועי הטוב ביותר, ולא משחרר אותו מחובתו לנקוט בחריצות, ראיית הנולד וטקט בהשיגו את העזרה המשלימה או החלופית הנדרשת.
- 3.6.2.2 הפסיכותרפיסט הגופני מכיר ומתחשב במסורות והמוסכמות של קבוצות מקצועיות אחרות איתן הוא עובד, ומשתף איתן פעולה. אם אדם מקבל שירותים דומים מבעל מקצוע אחר, הפסיכותרפיסט הגופני שוקל את המשך מערכת היחסים המקצועית ונוהג בזהירות וברגישות לסוגיות הטיפוליות ולטובת המטופל. הפסיכותרפיסט דן בעניינים אלו עם מטופלו, כדי למזער את סכנת הבלבול, ומתוך חובתו לעזור לאחר לרכוש ידע ומיומנות. הוא שומר על סטנדרט לימודי גבוה על ידי הצגת מידע באופן המדויק ביותר שניתן.
- 3.6.2.3 כחוקר, הפסיכותרפיסט הגופני לוקח אחריות על הבחירה של נושאי המחקר והשיטות בהן נעשה המחקר, הניתוח והדיווח. הוא מתכנן את המחקר בדרכים הממזערות את האפשרות שממצאיו יהיו מטעים. הוא מספק דיון מעמיק בנתונים, במיוחד כאשר עבודתו נוגעת בנושאים של מדיניות חברתית, או עשויה לשמש כנגד אנשים בקבוצות גיל, מין, מוצא, וסוציאוקונומיות ספציפיות, או קבוצות חברתיות אחרות. בפרסום דוחות על עבודתו, הוא לעולם לא יתעלם מנתונים השוללים את השערתו, והוא מכיר בקיומם של השערות והסברים חלופיים לממצאיו. הפסיכותרפיסט הגופני לוקח קרדיט רק על העבודה שביצע בעצמו. הוא מבהיר מראש בפני כל האנשים והגורמים הרלוונטיים מה הציפיות לשיתוף ושימוש בנתוני המחקר. הפרעה לסביבה בה נאספים הנתונים מצומצמת ככל הניתן.

3.7 עקרון 7. שימוש בשיטות גופניות

3.7.1 עקרון כללי

ממד חיוני של פסיכותרפיה גופנית הוא השימוש בשיטות גופניות. שיטות אלה מאופיינות במכוונות אבחנתית ו/או פסיכותרפויטית קלינית ברורה. שימוש בשיטות גופניות דורש מיומנויות ומודעות אתית שונות מאשר בשימוש בשיטות אחרות. דוגמאות לשיטות גופניות הן תרגילי נשימה, קרקוע, גיוס יציבה postural mobilisation, עיסוי, היקשרות, ביטוי רגשי וכן הלאה. גישות גופניות הן ממד חיוני בפסיכותרפיה גופנית. באופן כללי פסיכותרפיה היא הבניה משותפת עם המטופל של הבנה רב ממדית שלו. עבורנו, הקשר שיש לנו עם גוף המטופל הוא ממד מכריע. דבר זה מבקש תקשורת מכבדת ומפורשת עם המטופל בנוגע לשימוש בממד זה.

3.7.2 פירוט

מטופלים מיוודעים מראש על האפשרות של שימוש בשיטות המערבות את הגוף הפיזי.

3.8 עקרון 8. הצהרות פומביות

3.8.1 עקרון כללי

הפסיכותרפיסט הגופני מציג את המדע והאמנות של הפסיכותרפיה ומציע את שירותיו, מוצריו, ופרסומיו בכנות, הוגנות ובמדויק, ונמנע מייצוג כוזב באמצעות סנסציות, הגזמות, או שטחיות. הפסיכותרפיסט הגופני מונחה על ידי חובתו המרכזית לסייע לציבור לפתח יכולות שיפוט, דעות, ובחירות מודעות.

3.8.2 פירוט

- 3.8.2.1 כאשר הפסיכותרפיסט הגופני מציג ומפרסם את שירותיו המקצועיים, הפסיכותרפיסט הגופני יכול להציג את המידע הבא לתיאור הספק והשירותים הניתנים: שם, התואר האקדמי או תעודת ההכשרה הרלוונטיים הגבוהים ביותר אותם רכש ממסד מוכר, חברות בארגוני פסיכותרפיה מוכרים ובגופים רלוונטיים או קשורים מבחינה מקצועית, כתובת, מספר טלפון, שעות קבלה, רשימה קצרה של סוגי השירותים הפסיכולוגיים שהוא מציע, הצגה מתאימה של מידע על מחיר השירות, שפות זרות בהן הוא שולט, מדיניות קבלת תשלום דרך ביטוח או צד שלישי, ומידע נוסף רלוונטי. מידע נוסף הרלוונטי או חשוב לצרכן יכול להיכלל ובלבד שלא נאסר על ידי סעיפים אחרים של עקרונות אתיים אלה.
- 3.8.2.2 כאשר הוא מצהיר או מפרסם את זמינות שירותי הפסיכותרפיה שלו או פרסומיו (publications), הפסיכותרפיסט הגופני לא מציג קשרים או שיוך לארגונים באופן ממנו עלולה להשתמע, לשווא, חסות או הכרה של הארגון בה. לדוגמה ובאופן מיוחד, פסיכותרפיסט גופני לא מציג רישום אירופאי, לאומי או מוסדי או מעמד של הקשר באופן שיירמז שמעמד זה מצביע על מסוגלות במומחיות או כישורים מקצועיים. הצהרות פומביות כוללות, אך אינן מוגבלות לתקשורת בכתבי-עת, ספרים, רשומות, אינטרנט, טלוויזיה, רדיו, או קולנוע. הן לא תכלולנה (1) הצהרות כוזבות, מטעות או לא הוגנות; (2) ייצוג מוטעה של עובדה או הצהרה, שעלולות להטעות את הקורא משום שקיים גילוי חלקי בלבד של העובדות הרלוונטיות בתוך הקשר; (3) עדות ממטופל הנוגעת לאיכות שירותיו או מוצריו של המטפל; (4) הצהרה שעלולה ליצור ציפיות שקריות או בלתי מוצדקות לתוצאות רצויות; (5) הצהרה המרמזת על איכויות יוצאות דופן, מיוחדות או חד פעמיות; (6) הצהרה המיועדת או שיש סיכוי שתפנה לפחדיו של המטופל, לחרדותיו, או לרגשות הנוגעים להשלכות האפשרויות של סירוב לרכוש את השירותים המוצעים; (7) הצהרה הנוגעת לכדאיות של השירות המוצע בהשוואה לשירותים אחרים; (8) הצהרה שיש בה שידול ישיר למטופלים פרטיים.
- 3.8.2.3 הפסיכותרפיסט הגופני לא יפצה או יתן דברי ערך לנציגי העיתונות, הרדיו, הטלוויזיה, האינטרנט, או לאמצעי תקשורת אחרים בציפייה (או בתמורה) לפרסום מקצועי חדשותי. יש לזהות פרסומות בתשלום ככאלו, אלא אם ברור מתוך ההקשר כי הפרסומת בתשלום. כאשר הוא מתקשר עם הציבור דרך רדיו או טלוויזיה, הפרסומת מוקלטת מראש והפסיכותרפיסט יבדוק אותה לפני אישורה. הפסיכותרפיסט שומר עמו עותקים של פרסומות והקלטות של שידורים.
- 3.8.2.4 הצהרות או פרסומות של "קבוצות להתפתחות אישית", טיפולים לקבוצות עניין מיוחדות, קורסים, קליניקות, הכשרה וסוכנויות ילוו בהצהרת כוונות ברורה ותיאור בהיר של החוויות או התרגול שיסופקו. הרקע הלימודי, ההכשרתי, והניסיון של חברי הצוות מוצגים בהתאמה זמניים לפני תחילת פעולתה של הקבוצה, הקורס או השירותים. הצהרה ברורה לגבי מחיר והשלכות חוזיות תהיה זמינה לפני ההשתתפות.

- 3.8.2.5 הפסיכותרפיסט הגופני המעורב בפיתוח או קידום שיטות פסיכותרפויטיות, מוצרים, ספרים וכדומה המוצעים למכירה מסחרית, יעשה מאמץ סביר לוודא שהודעות ופרסומות תעשנה באופן מקצועי, מקובל מדעית, אתי ועובדתי.
- 3.8.2.6 הפסיכותרפיסט הגופני לא יקח חלק בהודעות או פרסומות מסחריות לציבור לרכישה או שימוש קנייני של מוצרים ושירותים ממקור יחיד לתועלתו האישית כאשר השתתפותו מבוססת אך ורק על זהותו כפסיכותרפיסט גופני.
- 3.8.2.7 כמורה, הפסיכותרפיסט הגופני מוודא שההצהרות בקטלוגים ובמתווים של קורסים מדויקות ואינן מטעות, בעיקר סביב הנושאים הנלמדים, הבסיס להערכת התקדמות, וטבע החוויות בקורס. הודעות, ברושורים או פרסומות המתארים סדנאות, סמינרים או תכניות לימודיות אחרות מתארות במדויק את קהל היעד לתוכנית, כמו גם את דרישות הסף, המטרות החינוכיות, וטבע החומרים שילמדו. הודעות אלו מייצגות נאמנה גם את ההשכלה, ההכשרה, והניסיון של הפסיכותרפיסט הגופני המציג את התוכנית ואת התשלומים הכרוכים בהכשרה.
- 3.8.2.8 הודעות פומביות או פרסומות הקוראות למשתתפים במחקר ובהן מוצעים שירותים קליניים או שירותים מקצועיים אחרים כתמורה, מבהירות את טבע השירותים כמו גם את מחיריהם וחובות אחרים שמשותפים במחקר צריכים לקבל על עצמם.
- 3.8.2.9 הפסיכותרפיסט הגופני מתחייב לתקן אחרים המייצגים את הכישורים המקצועיים של מקצוע הפסיכותרפיה הגופנית, או זיהוי עם מוצרים או שירותים, באופן שאינו הולם את הקוד האתי.
- 3.8.2.10 שירותי אבחון וטיפול פרטניים ניתנים רק בהקשר של מערכת יחסים פסיכותרפויטית מקצועית. כאשר עצה אישית ניתנת באמצעות הרצאות ציבוריות או הדגמות, במאמרים בעיתונים או במגזינים, בתוכניות רדיו או טלוויזיה, בדואר, או באמצעי תקשורת דומים, הפסיכותרפיסט ישתמש בנתונים העדכניים ביותר הרלוונטיים ויפעיל שיקול דעת מקצועי קפדני.
- 3.8.2.11 מוצרים המתוארים או מוגשים באמצעות הרצאות והדגמות לציבור, במאמרים בעיתונים או במגזינים, בתוכניות רדיו או טלוויזיה, בדואר, או באמצעי תקשורת דומים, יעמדו באותם סטנדרטים מוכרים באופן דומה למוצרים בהם נעשה שימוש בהקשר של מערכת יחסים מקצועית.

3.9 עקרון 9. שיטות הערכה

3.9.1 עקרון כללי

בפיתוח, פרסום ושימוש בכלי הערכה פסיכותרפויטיים או פסיכולוגיים, הפסיכותרפיסט הגופני עושה כל מאמץ לקדם את טובתו ורווחתו של המטופל. הוא נשמר מפני שימוש לרעה בתוצאות הערכה. הוא מכבד את זכות המטופל לדעת את התוצאות, הפרשנויות שניתנו, והבסיס שעליו מבוססות מסקנותיו והמלצותיו. הפסיכותרפיסט הגופני עושה כל מאמץ לשמור על בטחון המבחינים ושיטות הערכה במסגרת הדרישות החוקיות. הוא שואף לוודא שנעשה שימוש תואם בשיטות הערכה גם על ידי אחרים.

3.9.2 פירוט

- 3.9.2.1 כאשר הוא משתמש בשיטות הערכה, הפסיכותרפיסט הגופני מכבד את זכות המטופל לקבל הסבר הולם בנוגע לטבע השיטות ומטרותיהן בשפה המובנת על ידי מטופלים, למעט במקרים בהם התקבלה מראש הסכמה מפורשת כנגד זכות זו. כאשר ההסברים ניתנים על-ידי אחרים, הפסיכותרפיסט הגופני ידאג לוודא שההסברים הנם הולמים.
- 3.9.2.2 פסיכותרפיסט גופני האחראי לפיתוח וסטנדרטיזציה של מבחנים פסיכולוגיים ושל שיטות הערכה נוספות ישתמש בנהלים מדעיים עדכניים וישמור על הסטנדרטים הרלוונטיים של ה-EABP, בנוסף לסטנדרטים הלאומיים, המוסדיים, או הארגוניים.
- 3.9.2.3 כאשר הפסיכותרפיסט הגופני מדווח על תוצאות הערכה, הוא מסמן בבירור כל השגה לגבי תוקף ההערכה ואמינותה בעקבות נסיבות ההערכה או אי-ההתאמה של הנורמות לאדם הנבדק. הפסיכותרפיסט הגופני שואף לוודא כי אחרים לא ינצלו לרעה את תוצאות ההערכות ופרשנותיהן.
- 3.9.2.4 הפסיכותרפיסט הגופני מכיר בכך שתוצאות הערכה עשויות להתיישן ולא לייצג תמונה מלאה של מי שהוערך. הוא עושה כל מאמץ למנוע שימוש לרעה באמצעים מיושנים או הערכות חלקיות.
- 3.9.2.5 הפסיכותרפיסט גופני המציע שירותי פרשנות ודירוג מסוגל לספק ראיות מתאימות לתוקף התוכניות וההליכים בהם נעשה שימוש בפרשנותו. ההצעה הפומבית לשירותי פרשנות נחשבת ליעוץ מקצועי לאנשי מקצוע. הפסיכותרפיסט הגופני עושה כל מאמץ למנוע שימוש לרעה בדוחות הערכה.
- 3.9.2.6 הפסיכותרפיסט הגופני לא מעודד או מקדם שימוש בשיטות הערכה פסיכותרפוטיות או פסיכולוגיות על ידי אנשים שלא הוכשרו הכשרה מתאימה או שאינם מוסמכים לכך באמצעות הוראה, חסות, או הדרכה.

3.10 עקרון 10. מחקר

3.10.1 עקרון כללי

ההחלטה לבצע מחקר מבוססת על שיקול דעת של כל פסיכותרפיסט לגבי מידת התרומה למדע ולטובת האדם. בהחליטו לבצע מחקר, הפסיכותרפיסט ישיקול כיוונים חלופיים להשקעת האנרגיה והמשאבים שיושקעו במחקר. על בסיס שיקול זה, הפסיכותרפיסט יבצע את מחקרו מתוך כבוד ודאגה לכבוד המשתתפים וטובתם, ותוך מודעות לתקנונים ולסטנדרטיים המקצועיים התקפים לביצוע ניסויים במשתתפים בני-אדם. זכויות הפרט מקבלות עדיפות על פני צרכי החוקר להשלמת המחקר.

פירוט 3.10.2

- 3.10.2.1 בעת תכנון מחקר, הפסיכותרפיסט המבצע, או המוסד המבצע את המחקר (החוקר), נושאים באחריות לקיים הערכה קפדנית של הקבילות האתית של המחקר. במידה ששקילת הערכים האנושיים והמדעיים מערבת התפשרות על כל עקרון שהוא, החוקר נוטל על עצמו אחריות רצינית באותה המידה לקבל ייעוץ אתי ולשמור בקפידה על זכויותיהם של המשתתפים.
- 3.10.2.2 עניין אתי מרכזי של החוקר טמון בשיקול האם משתתף במחקר מתוכנן יהיה "נבדק בסיכון" או "נבדק בסיכון מינימלי", לפי סטנדרטים מוכרים.
- 3.10.2.3 החוקר שומר בכל העת על אחריותו לוודא שהמחקר נערך באופן אתי. החוקר אחראי לטיפול אתי במשתתפים על ידי משתפי פעולה, סייעים, סטודנטים ומועסקים, לצד האחריות האישית של כל אחד מהם באופן נפרד.
- 3.10.2.4 למעט במחקרים עם סיכון מינימלי, החוקר יבסס הסכם ברור והוגן עם משתתפי המחקר, טרם השתתפותם, המבהיר את האחריות והחובות של כל צד. חובתו של החוקר לכבד את הבטחותיו והתחייבויותיו בהסכם זה. החוקר מיידע את משתתפי המחקר לגבי היבטים של המחקר שיש לצפות שישפיעו על נכונותם להשתתף, ומסביר היבטים נוספים עליהם משתתפי המחקר שואלים. חוסר גילוי הולם לפני קבלת הסכמה מדעת, דורש אמצעי זהירות יתרים כדי לדאוג לשמירת טובת המשתתפים במחקר וכבודם. מחקר עם ילדים או משתתפים עם מוגבלויות, שמגבילות את יכולותיהם להבין ו/או לתקשר דורש הליכים מיוחדים לשמירה על המשתתפים.
- 3.10.2.5 בגלל דרישות מתודולוגיות של מחקר, לעיתים נראה הכרחי להשתמש בהסתרה או הונאה. לפני ביצוע מחקר שכזה, על החוקר מוטלת אחריות מיוחדת (1) לקבוע אם השימוש בשיטות אלה מוצדק על ידי ערכי המדעי, החינוכי, או היישומי המשוער; (2) לקבוע האם יש שיטות חלופיות למחקר שלא משתמשות בהסתרה והטעיה; (3) ולוודא שהמשתתפים מקבלים הסבר מספק בהקדם האפשרי. עדיף שלא להשתמש בשיטות שכאלה.
- 3.10.2.6 החוקר מכבד את חופש הבחירה של הפרט לסרב להשתתף או לעזוב את המחקר בכל זמן. חובת ההגנה על חופש זה דורשת חשיבה ושיקול דעת קפדניים כאשר החוקר נמצא בעמדת סמכות או השפעה על המשתתף. עמדות סמכות אלו כוללות, אך אינן מוגבלות, למצבים בהם המחקר נדרש כחלק מהסכם העסקה או כאלה בהם המשתתף הוא סטודנט, מטופל, או מועסק על ידי החוקר. זכויות הפרט מקבלות עדיפות על פני צרכי החוקר להשלים את המחקר.
- 3.10.2.7 החוקר מגן על המשתתף מאי נוחות גופנית או נפשית, מנזק, ומסכנה שעלולים לעלות בשל הליכי המחקר. כאשר קיים סיכון להשלכות שכאלה, החוקר מיידע את המשתתף בנדון. אין להשתמש בהליכי מחקר הצפויים לגרום לנזק רציני או מתמשך למשתתף, אלא אם הימנעות משימוש בהליכים אלה עלולה לחשוף את המשתתף לנזק רב יותר, או כאשר למחקר יש פוטנציאל גבוה להיטיב עם המטופל וזאת בהינתן שכל משתתף נתן לכך הסכמה מדעת בהתנדבות. החוקר צריך להיות מבוטח בהתאם לכיסוי כל ההוצאות הפוטנציאליות שמערב תיקון הנזק שעלול להיגרם. על החוקר לספק למשתתף מידע על אופני ההתקשרות עם החוקר תוך פרק זמן הגיוני מתחילת ההשתתפות, במקרים בהם הוא חווה דחק, פגיעה פוטנציאלית, או כשעולות שאלות הנוגעות למחקר. הסכמה המושגת מהמשתתף לא מגבילה את זכויותיו החוקיות או מפחיתה מאחריותו החוקית של החוקר.
- 3.10.2.8 לאחר איסוף הנתונים, החוקר מספק למשתתף מידע לגבי טבע המחקר ומשתדל לשלול תפישות-שווא שהיו עשויות להתפתח. כאשר ערכים מדעיים או אנושיים מצדיקים השהיה או מניעת גישה למידע, החוקר לוקחת אחריות מיוחדת לנטר את המחקר ולוודא שאין השלכות מזיקות למשתתף.
- 3.10.2.9 כאשר הליכי המחקר מובילים להשלכות הפוגעות במשתתף, אחריותו של החוקר לזהות השפעות אלו ולהסירן או לתקנן, כולל השלכות ארוכות טווח.
- 3.10.2.10 מידע שהתקבל על משתתף במחקר במהלך החקירה הוא סודי, למעט במקרים בהם הוסכם אחרת מראש. כאשר ישנה אפשרות שהמידע יהיה נגיש לצדדים נוספים, אפשרות זו, לצד התכניות לשמירה על סודיות, מוסברת למשתתף במחקר כחלק מתהליך השגת ההסכמה מדעת.

4. נוהל

4.1 הקדמה

ועדת האתיקה עובדת לפי שאלות ותלונות בכתב, כדי שתוכל לדון ולהבין את מה שנשאל. נוהל זה מאפשר לשקול סוגיה באווירה רגועה, מבלי להיות נתונה ללחץ הלהט שבתקשורת. במקרים מסוימים הוועדה עשויה לפגוש את האנשים המעורבים במקרה.

הנוהל המתואר בעמודים הבאים מאפשר לקורא

- 4.1.1.1 לדעת כיצד לפעול כאשר הוא מעוניין להציג מקרה או תלונה לוועדת האתיקה. לדוגמה, אם ברצונך להתלונן על ההתנהגות של מטפל, מדריך, מורה, בית ספר, איגוד מקצועי או קולגה.
- 4.1.1.2 לקבל מידע בנוגע לאילו נהלים מכתיבים את עבודתה של ועדת האתיקה בקבלת מקרה.

4.2 מהם השיקולים הראשוניים?

- 4.2.1.1 מי שברצונך להתלונן או לשאול עליו צריך להיות חבר EABP.
- 4.2.1.2 הסוגיה שאותה ברצונך להעלות כשאלה צריכה הייתה להתרחש עד לפני 5 שנים.
- 4.2.1.3 בתור ארגון בינלאומי, יש להעלות שאלות בשפה האנגלית.
- 4.2.1.4 למרות שאין ביכולתנו לבסס טיפול במקרה על דיווח של צד שלישי, אנחנו מקבלים מידע ושאלות על סוגיות אתיות מעמית ה-EABP. ועדת האתיקה תיידע אותך אם וכיצד נטפל בשאלה / מידע אלה.
- 4.2.1.5 אם יש בנמצא כמות גדולה ביותר של מידע, ועדת האתיקה יכולה לפתוח תיק גם אם לא התקבלה תלונה קבילה. לדוגמה אם לפחות חמשה חברי EABP יידעו אותנו על הפרה חוזרת של הקוד האתי על ידי חבר EABP.

ועדת האתיקה תיידע אותך אם שאלתך או תלונתך קשורה לעבירה על הקוד האתי של ה-EABP.

- ועדת האתיקה תעבד כל שאלה או תלונה אם תעקוב אחרי הנוהל הבא ותקבל אותו:
- 4.3.1 עלינו לקבל את תלונתך בכתב, חתומה על ידך ובאנגלית. ייתכן ותרצה לקבל עזרה בתרגום.
- 4.3.2 אנו צריכים לדעת אם היו ניסיונות לפתרון, ואם כן, באיזו דרך ומה הייתה התוצאה.
- 4.3.3 עלינו לדעת את הפרטים הספציפיים של תלונתך (עם מסמכים, אם זמינים) והאם חברת ה-EABP המעורב יודע בנוגע לצעד שביצעת, ואם לא, למה לא.
- 4.3.4 דע שעד לנקודה זו, כל המידע והחומרים נותרים סודיים לחלוטין, כלומר האדם עליו אתה מתלונן לא מידוע על תלונתך, ולאורך התהליך אף צד שלישי לא יקבל מידע על כך.
- 4.3.5 בשלב הנוכחי, אנו עדיין נמצאים ברמת הבירור. חלק מהתלונות הן מחוץ לתחום הפעולה של ועדת האתיקה, ואי אפשר להמשיך לעבדן. אתה תידוע אם זה המקרה, ומה הסיבות לכך. לאחר שקיבלנו את כל המידע שברשותך נוכל להחליט האם זה מקרה שקשור לאתיקה, או לא, או האם זה מתאים יותר להליך גישור.
- 4.3.6 הצעד הבא שלנו עשוי להיות הצעה לתהליך גישור בין הצדדים המעורבים, אם זה אפשרי. אדם בעל מסוגלות, המקובל על שני הצדדים, ואינו חבר בוועדת האתיקה, יבצע את תהליך הגישור. אם יש אי הסכמה בין שני הצדדים בנוגע לחלוקה של כל הוצאה על תהליך הגישור, יש להתמודד עם אי הסכמה זו כחלק מהגישור. אם הגישור נכשל, אנו נחליט האם ניתן להמשיך לעבד את התלונה שלך על ידי ועדת האתיקה, או לא.
- 4.3.7 האפשרות השנייה היא כאשר מנקודת המבט שלנו, תהליך גישור אינו פתרון הולם, וברור שאנו מתמודדים עם הפרה מהותית של הקוד האתי של ה-EABP. במקרה כזה, חבר ה-EABP נגדו הוגשה תלונה, יודע על תלונה זו ואילו חלקים של הקוד האתי ייתכן שהופרו. הוא יתבקש לשלוח הצהרה כתובה רשמית בתגובה לתלונה זו, ויקבל תאריך שעד אליו יצטרך לספק לנו את התגובה. אתה תקבל העתק של המכתב ששלחנו לחבר נגדו הוגשה תלונה והעתק של תגובתו הרשמית, כאשר זו תתקבל. כל מידע בכתב שסיפקת לנו בנוגע לתלונתך יישלח לאדם נגדו התלוננת, כך שיוכל לכתוב לנו את נקודת מבטו.
- 4.3.8 לאחר קבלת התגובה של החבר נגדו הוגשה תלונה, נחליט מה יהיו הצעדים הבאים.
- 4.3.9 לרוב, הצעד הבא יהיה שליחת התגובה שניתנה על ידי האדם נגדו התלוננת אליך, כך שתוכל לכתוב לנו את נקודת מבטך על תגובתו.
- 4.3.10 תכתובות אלה יעזרו לנו להחליט האם אכן הייתה הפרה ואילו צעדים משמעותיים כנגד האדם נגדו הוגשה תלונה יהיו הכרחיים או הולמים.
- 4.3.11 החלטות והצעות של ועדת האתיקה הן מחייבות לצדדים המעורבים.
- 4.3.12 כאשר צד כלשהו מהמעורבים לא מרוצה מטיפול ועדת האתיקה, הוא יכול להתלונן לוועד ה-EABP, שיציג את המקרה באסיפה הכללית של ה-EABP להחלטה בנוגע להערכה חוזרת.
- 4.3.13 האסיפה הכללית היא הסמכות הסופית. במקרה בו האסיפה הכללית מקבלת את העתירה כנגד ההצעה של ועדת האתיקה לבטל השתתפות של חבר (ראו 4.2 [c] ו-6.7 בתקנון ה-EABP) האסיפה הכללית תמנה לבורר אדם המוכשר חוקית או מנהלית מחוץ לאיגוד כדי לסקור את המקרה. החלטתו תהיה מחייבת עבור הצדדים ועבור ועדת האתיקה.

בדיוניה, ועדת האתיקה פועלת לפי הכתוב מטה.

- 4.3.14 ייעוץ ובוררות מצד ועדת האתיקה מתבצעים ככלל על ידי מינימום של שלושה חברים בוועדת האתיקה, שאף אחד מהם לא מעורב ישירות או באופן עקיף בסוגיה הנדונה. חברי ועדת האתיקה המעורבים בסוגיה לא מורשים להביע דעה על הסוגיה לבוררות.
- 4.3.15 כל ההחלטות המשמעותיות שהתקבלו על ידי הוועדה הן מחייבות לצדדים המעורבים; למעט המלצות להשעיה ואי הכללה של חברת EABP, שוועד ה-EABP צריך לאשרר.
- 4.3.16 ארבעה מתוך חמשת חברי ועדת האתיקה צריכים להסכים כדי לתת תוקף להחלטות משמעותיות.
- 4.3.17 יש להגיע לייעוץ או החלטות בורות בהסכמה. אם בלתי אפשרי להגיע להסכמה, יושב הראש נכלל בדיונים, הנחתמים בהצבעת רוב פשוטה.

4.4 סנקציות

סנקציות אלה מתייחסות לאדם או זהות חברתית המוכרת על ידי ה-EABP כפרט.

4.4.1 שיקולים בנוגע לסנקציות מקצועיות

סנקציות אתיות מיושמות כדי לתקן גם את יכולת ההערכה של המפר וגם את האמון של האיגוד במפר. יש לשקול אותן במובנים של השאלה הבאה: מה צריך להשתנות בו על מנת שיהפוך לעמית ולמטפל שניתן לתת בו אמון בעינינו? לפיכך לוועדת האתיקה תפקיד חינוכי בסיוע לקולגות להבין טוב יותר סוגיות אתיות. אם איננו מאמינים שהוא יכול להתנהג בצורה שיש לתת בה אמון לפי הקוד האתי של ה-EABP, לא נוכל להמשיך להיות במערכת היחסים המקצועית מבוססת האמון עם הפרט המפר.

4.4.2 קטגוריות של סנקציות

סנקציות אלה אושרו על ידי האסיפה הכללית של ה-EABP.

4.4.2.1 תיקון נזק לצד פרטי

על הפסיכותרפיסט הגופני לעבד את הסוגיה עם האדם או האנשים שנפגעו בנוכחות מגשר המקובל על שני הצדדים. הליך זה עשוי כן או לא לערב פגישות נפרדות בין המגשר והצד הנפגע או בין המגשר לחבר המפר. החבר המפר לא יקבל תשלום על הזמן שייקח תהליך זה וייתכן וידרש לשלם תשלום חלקי או מלא על הגישור. מטרת תהליך זה היא להבהיר, לעבד ולתקן את הנזק שאירע. המוכנות והיכולת של המטפל לפעול לתיקון ההפרה שביצע תהיה אלמנט מכריע בכל הערכה עתידית של ועדת האתיקה.

4.4.2.2 בניה מחדש של אמון מקצועי

ראשית נבצע הערכה של האתיקה המקצועית, שבה המניעים, הידע, הרגשות, והפעולות של המטפל שביצע את ההפרה לפני, במהלך, ואחרי ההפרה נתונים להערכה כדי לקבוע למה ההפרה התרחשה. על בסיס זה מספר סנקציות מקצועיות יוטלו על המפר.

1. במקרה של הפרות בדרגה נמוכה, תינתן *נזיפה*, בליווי הבהרה על הסוגיות האתיות המעורבות.
2. *דרישות* להדרכה, למידה או טיפול אישי בנוגע לסוגיה הבעייתית, שבסופם תינתן הצהרה של המפר על טבע והשלמת התהליך וההבנה בהווה, בחתימה של המטפל או המדריך שלו. ייתכן שהמפר יושעה מחברותו עד לסוף תהליך העיבוד. הפרות עתידיות בעלות טבע דומה יטופלו בחומרה הולכת וגוברת.
3. ועדת האתיקה עשויה לדרוש כי המטפל או המדריך *יפסיקו לעבוד עם המטופל*, במקרה של קשר בעייתי מקצועי או אתי בין הפרטים שהוביל לתלונה אתית, גם אם המטופל מעוניין להמשיך במערכת היחסים המקצועית. סעיף זה תקף גם כאשר יש קשר בעייתי בין איגוד לבין אדם.
4. ועדת האתיקה תמליץ על השעיה של חבר, במקרה של פגיעה הנחשבת חמורה מספיק להרחיק את החבר מהארגון, אך נחשבת בת-תיקון עם חלוף הזמן ובמאמץ.

5. על ועדת האתיקה להמליץ על הרחקה כלפי פגיעות המתוארת מפורשות בדוגמאות שבקוד האתי. ניסיונות להסוות הפרות או סירוב להיענות לסנקציות ה-EABP גם הם סיבות להרחקה מידית. ועדת האתיקה עשויה להמליץ במקרים שכאלה על הרחקה לפי שיקול דעתה. במקרה בו האסיפה הכללית מקבלת את העתירה כנגד החלטה של ועדת האתיקה, או מצביעה כנגד הצעה של ועדת האתיקה לבטל הכללה של חבר (ראו 4.2 (3 ו-4) ו-6.G בחוקת ה-EABP), האסיפה הכללית תמנה לבורר אדם המוכשר חוקית או מקצועית מחוץ לאיגוד כדי לסקור את המקרה. החלטתו תהיה מחייבת עבור כל הצדדים ועבור ועדת האתיקה.

מטרת סנקציות מקצועיות אלה היא לעזור לבנות מחדש תפקוד מקצועי ואתי בכל מקרה בו הדבר נראה אפשרי, ולשמור על סטנדרטים אתיים גבוהים של התנהגות ב-EABP.